

Tragœdia III.

PIUS SAMARITANUS

In pia Meditatione per tempus
Quadragesimale exhibitus,

Coram Colissimo ac Reverendissimo
D. D.

L E O P O L D O
E P I S C O P O

Et S. R. I. Principe Brixinensi, a Con-
gregatione Brixinensi, sub titulo B.
V. M. ab Angelo salutata, per An-
num Jubilæum MDCCCL.

ARGUMENTUM

EX EVANGELIO.

Homo quidam descendebat ab Jeru-
salem in Jericho, & incidit in la-
rones, qui etiam despoliaverunt eum,
& plagis impositis abierunt, semivivo
relicto. Accidit autem, ut Sacerdos
quidam descenderet eadem via, & viso
illo præterivit: similiter & Levita,
cum esset secus locum, & videret eum,
pertransiit. Samaritanus autem quidam
iter faciens venit secus viam, & vi-
dens eum misericordia motus est, &
appropians alligavit vulnera ejus, in-
fundens oleum & vinum: & imponens
illam in jumentum suum duxit in sta-
bulum, & curam ejus egit. Et altera
die protulit duos denarios, dedit stabu-
lario, & ait: Curam illius habe, &
quodcunque supererogaveris, ego cum
rediero, reddam tibi. Lucæ cap. 10. a
v. 30.

PRÆLUDIUM.

Proteus per Angelum a somno excitatur ad tractandum animæ negotium, & contemplandas veritates æternas.

PUNCTUM I.

Scena I. Jerichuntinus, misso Jerosolymis nuntio, Jerichunta se conferre statuit, 2. & ab Azaria nequicquam revocatus, 3. nec non in suo proposito firmior, repentina tamen Cœli minantis tempestate territus, 4. a quibusdam sub larva amicitiae (re autem vera latrones erant) invitatur ad divertendum in sylvestri casa: 5. ab illorum illecebris totus quantus inebriatus, 6. vestibus spoliatur, vulneratur, & semivivus relinquitur.

EXPOSITIO PUNCTI I.

EX SS. Patribus *Intellectui & voluntati* meditantium apposite instituta,

PUNCTUM II.

Scena I. Jerichuntinus miserrimus, 2. calamitatem suam] incassum conqueritur Sacerdoti & Levitæ, 3. quare

Argumentum in Evangelio. 125
se desperabundus vix non animam agit; 4. a Samaritano tamen prætereunte benigne habitus, & fomentis adhibitis refectus ex lacu, in quo jacebat, in locum meliorem transportatur.

EXPOSITIO PUNCTI II.

PUNCTUM III.

Scena I. Samaritanus, 2. cum suo Pandochio, 3. infirmum Jerichuntinum vario vulnerum ulcerumque genere laborantem pristina restituit sanitati, 4. qui prioribus etiam vestibus ornatus, 5. nihil non agit, quo eideam se gratum exhibeat, & in servum perpetuum fideliter mancipet.

EXPOSITIO PUNCTI III.

Et propositum, ut ajunt, practicum cum fructu a Proteo Angeli ministerio institutum.

Persona, & Personarum clavis.
Samaritanus *Christus Salvator.*
Infirmus Jerichuntinus. *Homo Peccator.*
Azarias. *Angelus Custos.*
Sacerdos. *Lex antiqui Testamenti.*
Levi-

Levites.	Propheta Legis veteris.
Pandochius.	S. Pontifex.
Latro primus.	Diabolus.
Latro secundus.	Mundus.
Latro tertius.	Caro.

Ita Jerusalem, seu Visio pacis, est hereditas Domini, nempe Paradisus.

Jeri hoc, latine Luna, seu rerum caducarum varietas.

Stabulum, seu ut Græcus legit $\mu\alpha\sigma\delta\omega\chi\epsilon\iota\omicron\nu$, diverforium, vel etiam ut Syrus vertit, est Ecclesia.

Jumentum est Humanitas Christi.

Vinum, quod infusum est, Sanguis Christi.

Oleum, Misericordia Christi.

Vulnera Infirmi, & ulcera sunt Peccata.

Ita exponunt SS. Augustinus serm. 17. de Verbis Domini. Hieronymus & Ambrosius in cap. 20. Luca, item Origenes homil. 34.

PROLOCUS.

Præparatio animæ ad futuram Meditationem.

Angelus, & Proteus in umbra mortis dormiens.

Angelus Proteum dormientem excitat. Surge, qui dormis, & exurge a mortuis (a). Nunquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat? (b). Usquequo miser dormies, & quando confurges a somno tuo? (c) Surge velociter.

Proteus. Ego dormivi, & soporatus sum, & exurrexi (d). Ostendam tibi, audi me, quod vidi, narrabo tibi (e). Somnium vidi, quod perterritum me, cogitationes in strato meo & visiones capituli mei conturbaverunt me (f). Vidi somnium, & mente confusus ignoro, quid viderim (g). Ecce arbor in medio terræ, altitudo ejus nimia, proceritas ejus contingens cælum, aspectus illius erat usque ad terminos universæ terræ. Et ecce Sanctus de cælo descendit,

F 4. dit,

[a] Ephes. 4. [b] Psalm. 40. [c] Prov. 6.
[d] Psalm. 3. [e] Job. 15. [f] Dan. 4.
[g] Dan. 2.

dit, & clamavit fortiter: succidite arborem, & præcidite ramos ejus, excutite folia, & dispergite fructus. Hoc somnium vidi, tu ergo interpretationem narra festinus (a).

Angelus. Hæc est interpretatio somnii (b). Arbor, quam vidisti sublimem, tu es, qui magnificatus es, & invaluiti (c), qui dicebas in corde tuo: similis ero Altissimo (d). Hæc est interpretatio sententiæ Altissimi. Quam ob rem consilium meum placeat tibi, peccata tua eleemosynis redime, & iniquitates tuas misericordiis pauperum: forsitan ignoscet delictis tuis (e). Quanto major factus es, humilia te in omnibus, & coram Deo invenies gratiam (f).

Protens. Vidi aliud signum in Cælo magnum & mirabile (g). Angelos septem habentes phialas septem plenas iræ Dei viventis in sæcula sæculorum, & audivi vocem magnam dicentem septem Angelis: ite & effundite septem phialas iræ Dei in terram (h). Quid vult hoc somnium (i), Domine mi

Ange-

(a) Dan. 4. (b) Gen. 12. (c) Dan. 4.
(d) Isa. 14. (e) Dan. 4. (f) Eccli. 3.
(g) Apoc. 15. (h) Apoc. 18. (i) Gen. 37.

Angelus. Vidisti calicem de manu Domini (a). Ex hoc bibent omnes peccatores terræ (b), de vino iræ Dei, de furore omnipotentis (c). Amara erit potio bibentibus illam (d).

Protens. Gustans gustavi paululum, & ecce morior (e).

Angelus. Forti animo esto (f). Deus vocavit nos, ut eamus viam trium dierum in solitudinem (g). Consolabitur Dominus Sion, ponet desertum delicias, & solitudinem quasi hortum Domini (h).

Protens. Nosti viam, in qua ambularem?

Angelus. Novi, & omnia itinera ejus frequenter ambulavi (i).

Protens. Utinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas justificationes tuas! (k) Perfice gressus meos in semitis tuis, ut non moveantur vestigia mea (l).

Angelus. Fili mi, recurre ad hominem interiore (m). Ingredere tu, & omnis domus tua in arcam (n). Vade populus meus, intra cubicula tua, clau-

F 5 de

[a] Jerem. 25. [b] Psalm. 74. [c] Job. 20.
[d] Isa. 24. [e] 1. Reg. 14. [f] Tob. 5.
[g] Exod. 5. [h] Isai. 51. [i] Tob. 5.
[k] Psalm. 118. [l] Psalm. 16. [m] Rom. 3.
[n] Gen. 7.

de ostia super te, abscondere modicum ad momentum (a). Deus loquetur pacem in plebem suam, & in eos, qui convertuntur ad cor (b). Convenite, & congregamini, antequam veniat super nos dies indignationis Domini (c).

PUN-

(a) Isa. 26. [b] Psalm. 74. [c] Soph. 2.

PUNCTUM I.

SCENA I.

Jerichuntinus solus.

QUIS ita deliciis affluet, ut ego? (a) Ecce magnus effectus sum, & praecessi omnes sapientia, qui fuerunt ante me in Jerusalem (b). Hoc itaque visum est mihi bonum, ut comedat quis & bibat, & fruatur lætitia (c). Jerusalem, Jerusalem, recessimus, non veniemus ultra ad te (d). Deliciae meae esse cum filiis hominum (e), per plana, & campestria urbis Jericho (f). Euge, euge, altitudines sempiternae inheritancee datae sunt nobis (g): stillabunt montes dulcedinem, & colles fluent lacte (h). Vadam, & fruor bonis, vadam (i) per omnem collem excelsum, & omne lignum nemorosum (k).

SCE-

[a] Eccl. 2. [b] Eccl. 1. [c] Eccl. 5.
[d] Jerem. 2. [e] Prov. 8. [f] Is. 2.
[g] Ezech. 36. [h] Is. 3. [i] Eccl. 2.
[k] Ezech. 20.

SCENA II.

Jerichuntinus, & Azarias.

Azarias. Quid est excelsum, ad quod vos ingredimini? (a)

Jerichuntinus. Deliciis affluam, & vadam (b) in omnem terram Galaad usque Dan, in australem partem, & latitudinem campi Jericho civitatis palmarum (c), in terram fluentem lacte & melle, quæ est egregia inter omnes terras (d).

Azarias. Vanitas vanitatum, & omnia vanitas (e).

Jerichunt. Nonne melius est comedere & bibere, & ostendere animæ suæ bona de laboribus suis? (f)

Azarias. Vanitas vanitatum, & omnia vanitas.

Jerichunt. Magnificabo opera mea; ædificabo mihi domos, & plantabo vineas, conservabo mihi argentum & aurum (g): & hoc de manu Dei est, hoc donum Dei est.

Azarias. Vidi cuncta, quæ fiunt sub

[a] Ezech. 20. [b] Eccle. 2. [c] Deut. 34.
[d] Ezech. 20. [e] Eccle. 1. [f] Eccle. 2.
[g] Eccle. 2.

sub Sole, & ecce universa vanitas, & afflictio spiritus (a).

Jerichunt. Anima mea liquefacta est (b) præ amoris magnitudine.

Azarias. Ne attendas fallaciæ mulieris, novissima illius quasi absinthium (c): quam ob rem considera, & recogita (d), amariorem morte esse mulierem, quæ laqueus venatorum est, sagena cor ejus, vincula sunt manus illius (e) pedes ejus descendunt in mortem, & ad inferos gressus illius penetrant (f).

Jerichunt. Sensus & cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adolescentia sua (g).

Azarias. Subtus te erit appetitus tuus, & tu dominaberis illius (h), Apparuerunt peccata in omnibus cogitationibus vestris (i). Nolite fieri sicut equus & mulus, quibus non est intellectus (k). Homo vanitati similis factus est (l): ecce parturit injustitiam, & peperit iniquitatem (m): dereliquit Deum factorem suum, & recessit a Deo salutari suo (n).

Jeri-

[a] Eccle. 1. [b] Cant. 5. (c) Prov. 5.
[d] 1. Reg. 25. (e) Eccle. 7. (f) Prov. 5.
[g] Gen. 8. (h) Gen. 4. (i) Ezech. 21.
(k) Psalm. 31. (l) Psalm. 149. (m) Psal. 7.
[n] Deut. 32.

Jerichunt. Omnia tempus habent: est tempus flendi, & tempus ridendi, tempus plangendi, & tempus saltandi (a).

Azarias. Nemo autem dedit tempus, & spatium peccandi (b). Lætamini cum Ierusalem, & exultate in ea, gaudete gaudio universi, ut repleamini ab ubere consolationis ejus, & deliciis affluatis, quia hæc dicit Dominus: quomodo si cui mater blandiatur, ita ego consolabor vos, & in Ierusalem consolamini (c): in funiculis Adam vos traham, in vinculis charitatis (d). Tu ergo fili hominis confurge, & egredere de terra hac, revertere in terram patrum tuorum (e), terram fluentem lacte & melle (f), ad Sion montem, & civitatem Dei viventis, Ierusalem cælestem (g).

Jerichunt. Cælum Cæli Domino, terram autem dedit filiis hominum (h).

Azar. Convertimini filii hominum revertentes (i), revertimini, & vivite (k). Auferte malum cogitationum vestrarum, quiescite agere perverse (l), dicit Dominus omnipotens.

Jerichunt. Quid prodest Deo, si iustus.

(a) *Eccle.* 3. (b) *Eccle.* 15. (c) *Isa.* 66.
(d) *Os.* 11. (e) *Deut.* 31. (f) *Exo.* 23.
(g) *Heb.* 12. (h) *Pf.* 113. (i) *Jerem.* 3.
(k) *Ez.* 18. (l) *Isa.* 1.

stus fuero, aut quid ei confers, si immaculata fuerit vita tua? (a)

Azar. Non sic impii, non sic (b). Audite me duro corde, qui longe estis a justitia, mementote istud, & confundamini, redite prævaricatore ad cor (c). Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, & pereatis. (d). Pro Christo fungimur legatione, tanquam Deo exhortante per nos: obsecramus pro Christo, reconciliamini Deo. (e).

Jerichunt. Dixi, nunc cœpi: nolite me confundere (f).

Azar. Maledictus homo, cujus a Domino recessit cor (g). Væ his, qui dereliquerunt vias rectas, & diverrunt in vias pravas (h). Væ vobis viri impii, qui dereliquistis legem Domini altissimi (i). Væ filii desertores, ut adderetis peccatum super peccatum (k). Propterea dilatabit Infernus animam suam, & aperiet os suum absque ullo termino (l). Audi verbum Domini, hæc dicit Dominus Deus (m): ignis succensus est in furore meo, & ardebit usque ad inferni novissima (n).

Quis.

(a) *Iob.* 22. (b) *Psal.* 1. (c) *Isa.* 48.
(d) *Pf.* 1. 6. (e) *2. Cor.* 5. (f) *Pf.* 118.
(g) *Ier.* 17. (h) *Eccle.* 2. (i) *Eccle.* 41.
(k) *Isa.* 30. (l) *Isa.* 5. [m] *Ezech.* 20.
[n] *Deut.* 32.

Quis poterit de vobis habitare cum igne devorante? quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis? (a) Juravit Dominus exercituum per animam suam (b): sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei (c). Nunc igitur ecce (ironice) post idola vestra ambulate, & servite eis: recordabimini viarum vestrarum, & displicebitis vobis in conspectu vestro (d). Curavimus Babylonem, & non est sanata (e). Dixi iniquis, nolite inique agere, & delinquentibus, nolite exaltare cornu (f): qui non audierunt, sed induraverunt cervicem suam (g). Vocavi, & renuistis: ego quoque in interitu vestro ridebo (h).

SCE

(a) Isa. 33. (b) Is. 51. (c) Psal. 67.
 (d) Ez. 20. (e) Jerem. 51. (f) Ps. 74.
 (g) 4. Re. 17. (h) Prov. 1.

S C E N A III.

Remanet Jerichuntinus.

Quid vult seminiverbius hic dicere? novorum demoniorum videtur annunciator esse (a). At malum & amarum est reliquisse Dominum Deum (b). Tu signaculum similitudinis Dei, plenus sapientia & perfectus decore, in deliciis Paradysi Dei fuisti (c): quo vadis? revertere in civitatem, revertere (d). Vindicta quasi leo insidiabitur tibi (e): eruere quasi damula de manu, & quasi avis de manu aucupis (f). Cor meum gladio pungitur conscientiae (g). Quare tristis es anima mea, & quare contrurbas me (h) in scrupulum cordis mei? Noli esse justus multum, neque plus sapiens quam necesse est, ne obtupescas (i). At quis poterit habitare cum igne devorante, cum ardoribus sempiternis? (k) Testimonium mihi perhibente conscientia mea (l) dereliqui mandata Domini (m), cujus jugum suave est, & onus leve (n): va-

(a) Act. 17. (b) Ier. 2. (c) Exec. 28.
 (d) 2. Re. 15. (e) Eccli. 27. (f) Prov. 6.
 (g) Prov. 12. [h] Psal. 41. [i] Eccli. 7.
 [k] Isa. 33. [l] Rom. 9. [m] 3. Re. 18.
 [n] Matt. 11.

vadam, & revertar. Usquequo affligitis animam meam (a) cogitationes pessimæ? Justus perit in iustitia sua, & impius multo vivit tempore (b). Faciam mihi delicias filiorum hominum, supergrediar opibus omnes, qui ante me fuerunt in Jerusalem: omnia, quæ desiderabunt oculi mei, non negabo eis, nec prohibebo cor meum, quin omni voluptate frueretur, & oblectaret se in his, quæ præparaveram (c). Nunc igitur proficiscar in terram bonam & spatiosam, in terram quæ fluit lacte & melle (d). *Cantat bubo in sylva.* Suscepit auris mea (e), bubonem & ibyn, quod accipiunt pro omine (f), in signum & in portentum Israel a Domino exercituum (g). *In Cælo se gravis expandunt nubes.* Cum videritis nubem euntem ab occasu, nimbus venit (h): haurit tempestas, rutilat enim triste cælum (i). Sol & luna obtenebrati sunt, & stellæ retraxerunt splendorem suum (k). Ecce ventus turbinis venit ab Aquilone, & nubes magna, & ignis involvens, & de igne fulgur egrediens (l). *Fulminat & tonat.* Heu mihi,

(a) Job 19. (b) Eccle. 7. (c) Eccle. 2.
(d) Exod. 3. (e) Job 4. (f) 3. Reg. 20.
(g) Isa. 8. (h) Luc. 12. (i) Matth. 16.
(k) Joel. 3. (l) Ezech. 1.

mibi, quam terribilis est locus iste!
(a) Ab increpatione tua Domine, ab inspiratione spiritus iræ tuæ (b), quis mihi hoc tribuat, ut in inferno protegas me, & abscondas me, donec pertranscat furor tuus? (c) *Fulminat, & tonat.* Væ misero mihi! Quo ibo a spiritu tuo, & quo a facie tua fugiam? (d) Montes & petrae cadite super me (e): montes & colles operite me (f).

SCENA IV.

Jerichuntinus, & Latrones.

Latro I. **C**Ute foris stas? (g) Ingredere in petram, & in foraminibus petrae abscondere (h). Terra mota est, cælique ac nubes distillaverunt aquis (i): stellæ cæli, & splendor earum non expandunt lumen suum, obtenebratus est Sol in ortu suo, & luna non splendebit in lumine suo (k).

Latro II. Intra sub tectum meum (l): habitacula iustorum benedicentur (m), in spelunca petrae: tenebrosa aqua in nubibus aeris (n). *Fulminat, & tonat.*

(a) Gen. 28. (b) Psal. 17. (c) Job 14.
(d) Psal. 138. (e) Apoc. 6. (f) Os. 10.
(g) Gen. 24. (h) Isa. 2. (i) Iudic. 5.
[k] Isa. 13. (l) Mat. 8. (m) Exod. 3.
(n) Psal. 17.

nat. Intonuit de cœlo Dominus, & altissimus dedit vocem suam, grando & carbones ignis (a).

Jerichuntinus. Heu mihi, facta est hæreditas mea, quasi leo in sylva (b).

Latro III. Intra ad me, Domine mi, intra, ne timeas (c). Facta sunt tonitrua, & fulgura (d), nube operiente omnia.

Latro I. Melius est duos esse simul, quam unum; habent enim emolumentum societatis suæ. Si unus ceciderit, ab altero fulcietur. Væ soli, quia cum ceciderit, non habet sublevantem se (e).
Jerichuntinus cum duobus latronibus intrat speluncam.

S C E N A V.

Remanet Latro primus.

Vade, vade, ingredere, & claudere ostium, cum intrinsecus fueris tu, & tui (f). Dabunt tibi poculum ex vino (g), poculum aureum, plenum abominatione & immunditia (h): ex hoc bibent omnes peccatores terræ, omnes

(a) *ibid.* (b) *Ier.* 12. (c) *Iudic.* 4.
(d) *Apoc.* 8. (e) *Eccle.* 4. (f) *4. Reg.* 4.
[g] *Cant.* 8. [h] *Apoc.* 17.

omnes qui operantur iniquitatem (a), Væ animæ eorum! bibentes inebriabuntur quasi a vino (b), & cruciabuntur die ac nocte in sæcula sæculorum (c).

Ingredere, ingredere in speluncam latronum (d). Exunt Sirenes in delubris voluptatis, requiescent ibi bestię, & replebitur domus draconibus, habitabunt ibi struthiones & ululæ, pilosi saltabunt ibi (e). Voluptatum amatores (f) servient desideriis, & voluptatibus variis (g). Est via, quæ videtur homini recta, novissima autem ejus deducunt ad mortem: risus dolore miscebitur, & extrema gaudii luctus occupat (h). Risus vester in luctum convertetur, & gaudium in mœrorem (i). Et tu filii hominis ingemisce in contritione lumborum, in amaritudinibus ingemisce (k). Veniet super te malum, & nescies ortum ejus, irruet super te calamitas, quam non poteris expiare, veniet super te repente miseria, quam nescies (l): erit sicut pulvis multitudo ventilantium te (m). Ecce ego tradam te in manus eorum, agent tecum in odio, tollent labores tuos, dimittent

(a) *Psal.* 5. (b) *Zach.* 9. (c) *Eccli.* 2.
(d) *Mat.* 21. (e) *Isa.* 13. (f) *2. Tim.* 3.
(g) *Tit.* 3. (h) *Prov.* 14. [i] *Iac.* 4.
[k] *Eze.* 24. [l] *Isa.* 47. [m] *Isa.* 29.

rent te nudum, & ignominia plenum,
& revelabitur ignominia fornicationum
tuarum, scelus tuum (a). Ego sepiam
viam tuam spinis (b). Ego ego ca-
piam, & vadam, tollam, & non est
qui eruat (c). *Latrones sibilant*. Sibi-
laverunt, & fremuerunt dentibus suis (e).

S C E N A VI.

Jerichuntinus, & Latrones.

Latro II. **C**onvenite, properate, con-
currite, concurrite un-
dique ad victimam, victimam grandem
super montes Israel immolabo vobis (f).

Jerichunt. O Domine libera animam
meam (g): libera me de sanguinibus
Deus, Deus salutis meae (h). Vadam,
& revertar ad virum meum priorem,
quia melius erat mihi tunc magis quam
nunc (i). Agam poenitentiam in favil-
la (k), in cilicio, & cinere.

Latro I. Tu profane & impie dux
Israel, cujus venit dies in tempore ini-
quitatis praefinita (l), impie morte
morieis (m).

Jerich.

[a] Ezech. 23. (b) Ose. 2. (c) Ose. 5.
(d) Thren. 2. (e) Eze. 39. [f] Psal. 114.
[g] Psal. 50. (h) Ose. 2. (i) Job 4.
[k] Eze. 21. [l] Eze. 33.

Jerichunt. Vae mihi, quia defecit ani-
ma (a).

Latro II. Sit casus tuus insanabilis
in mortem (b).

Jerichunt. Sanguinem innocentem con-
demnabis? (c)

Latro III. Tu quasi innocens relin-
queris? non eris innocens (d).

Jerichunt. Ecce clamabo, vim fa-
ciens.

Latro II. Nemo audiet.

Jerichunt. Vociferabor.

Latro II. Non est, qui iudicet (e).

Latro I. Spoliabitur prioribus vesti-
mentis, & in interitu suo corruet (f).
Fortitudo & decus, byssus & purpura
indumentum ejus (g). Accelera spolia
detrahete, festina praedati.

Latro II. Venite ergo (h), exinanite
usque ad fundamentum (i). *Latro-
nes invadunt eum.*

Jerichunt. Nunquid ad sumenda spo-
lia tu venis? ecce ad diripiendam praedam
congregasti multitudinem tuam, ut
tollas argentum & aurum (k).

Latro I. Tollite vestimentum ejus,
(l), vestem sanctam (m), ornamentum
gratiae

(a) Ier. 4. (b) Eccli 8. [c] Psal. 93.
[d] Eze. 4. (e) Job 19. (f) Prov. 28.
(g) Prov. 31. (h) Sap. 2. [i] Psal. 138.
(k) Eze. 38. [l] Prov. 27. [m] Exo. 29.

gratiæ (a) in quo complacuit animæ
meæ (b), ornamenta calceamentorum
(c), & stolam suam, & annulum (d).

Latrones vestibus Jerichuntinum spoliat.

Latro II. ad Latr. I. Tolle tibi spo-
lia ejus (e), aufer cydarim, tolle coro-
nam (f).

Latro III. Nonne hæc est, quæ hu-
mitem sublevavit, & sublimem humi-
liavit; (g)

Jerichunt. Hostis & inimicus noster
(h) semitam meam circumsepfit, spo-
liavit me gloria mea, & abstulit coro-
nam de capite meo, destruxit me, un-
dique pereo (i).

Latro I. Ecce ego adducam super te
gladium, & interficiam te (k).

Jerichunt. Parce Domine, parce (l).
Mitte gladium tuum in vaginam (m).

Latro II. Nunquid viveret non vi-
vet, morte morietur, sanguis ejus in
ipso erit (n).

Latro III. Sanguis ipsius super caput
ejus (o).

Jerichunt. Usquequo non parcis mi-
hi

(a) Eccli 32. (b) Matth. 12. (c) Isa. 3.
(d) Mach. 6. (e) 2. Reg. 2. (f) Eze. 21.
(g) ibid. (h) Esth. 7. (i) Job. 19.
(k) Eze. 29. (l) Joel. 2. (m) Ioz. 18.
[n] Eze. 33. [o] Job. 7. [p] Ps. 102

hi (4) in misericordia & miseratione?
(b).

Latr. II. Obliviscatur ejus miseri-
cordia, conteratur quasi lignum infru-
ctuosum, maledicta sit pars ejus in ter-
ra (c).

Latro III. Mucro, mucro, evagina
te ad occidendum (d), ut superinduce-
rem indignationem meam, & vindicta
ulciscerer (e).

Jerichunt. O mucro Domini usque-
quo non quiesces? ingredi in vagi-
nam (f).

Latro I. Percutite, non parcat ocu-
lus vester, neque misereamini, interfi-
cite usque ad internecionem (g).

Jerichuntinus a latronibus confossus.
Heu, heu, heu, vae mihi! Ecce perve-
nit gladius usque ad animam (h).

Reflexio animi in Punctum I.

TU fortassis es ille homo, quem
animarum nostrarum prædo & ty-
rannus vel a Jerusalem in Jericho de-
scendentem, vel alibi usquam inermem
& imparatum nactus usque adeo vul-
neravit (i). Vulnerare autem hostis di-
citur, quia quod nobis male suggerit,

G nos

(a) Job 7. (b) Psal. 102. (c) Job 24.
(d) Ez. 21. [e] Jer. 24. [f] Jerem. 47.
[g] Eze. 9. [h] Jer. 4. (i) Greg. Naz. Orat. 16.

nos sequentes ex propria voluntate implemus, & quasi cum ipso nos pariter vulneramus (a). Diabolus nunc agnum, nunc lupum, nunc lucem, nunc tenebras ostendit, & singulis quibuslibet qualitatibus, locis, & temporibus varias exhibet tentationes (b). Quis enim vel cogitare, non dicam, verum numerare valeat dolos, & insidias hujus hostis antiqui? (c) Resistite diabolo, & fugiet a vobis (d): si enim ejus suggestionibus assensus præsterur, quasi leo tolerari nequam potest, si autem ei resistitur, quasi formica atteritur (e). Diabolus latrare potest, mordere autem non potest nisi volentem (f). Videte fratres, quam debilis est hostis noster, qui non vincit nisi volentem (g). Est nobis colluctatio adversus carnem & sanguinem, adversus Mundi rectores tenebrarum: induite vos armaturam Dei, ut possitis resistere in die malo. Accipite armaturam Dei, stete succinti lumbos vestros, in veritate, & indui loricae justitiæ gladium salutis assumite, & gladium spiritus: sumite scutum fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere (h).

PUN.

(a) Greg. M. Moral. l. 16. c. 6. (b) August. Selic. c. 17.
 (c) Casarius ser. de Vir. (d) Jac. 4. (e) Gregor. l. c.
 (f) August. serm. 247. (g) Bernard. serm. 3.
 (h) Ephes. 6.

PUNCTUM II.

SCENA I.

Jerichuntinus infirmus.

In felix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis hujus? (a) Ego autem sum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abjectio plebis (b). Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia, expandit rete pedibus meis (c). ursus insidians factus est mihi, quasi leo in absconditis (d): convertit me terrorum, posuit me desolatam, tota die mærore confectum (e). Inimici mei animam meam circumdederunt (f), quasi avem ceperunt me (g), per linguæ blandimenta (h), dederunt in escam meam fel, & in siti mea potaverunt me aceto (i): aperuerunt super me os suum, sibilaverunt & fremuerunt dentibus, dixerunt devorabimus (k). Circumdederunt me vituli multi, tauri pingues obsederunt me, si-

G 2 cut

(a) Rom. 7. (b) Psalm. 21. (c) Thren. 1.
 (d) Thren. 3. (e) Thren. 5. (f) Psalm. 16.
 (g) Thren. 2. (h) Prov. 28. (i) Psal. 68.
 (k) Thren. 2. [1] Psalm. 21.

cut leo rapiens & rugiens (a): quasi lupi rapientes prædam ad effundendum sanguinem, ad perdendas animas, ad avarè sectanda lucra (b). Væ misero mihi! Circumdederunt me dolores mortis, & torrentes iniquitatis conturbaverunt me, dolores inferni circumdederunt, & laquei mortis (c).

S C E N A II.

Sacerdos, Levites, & Jerichuntinus.

Sacerdos.

Quis est iste? (d)

Jerichunt. Audite, obsecro, universi populi, & videte dolorem meum (e)

Levites. Quis es tu? (f)

Jerichunt. Homo peccator sum (g).

Sacerdos. Deus, gratias tibi ago, quia non sum sicut cæteri hominum, raptores, injusti, adulteri, velut etiam hic publicanus: jejuno bis in sabbato, decimas de omnium, quæ possideo (h)

Jerichunt. Inclina Domine aurem tuam, & audi, aperi Domine oculos, & vi-

[a] Psal. 21. [b] Ezech. 22. [c] Psal. 17.
[d] Isa. 63. [e] Thren. 1. [f] 2. Reg. 11.
[g] Luc. 5. [h] Luc. 18.

& vide (a). Da mihi obsecro paululum aquæ, quia sitio valde, Magister bone (b).

Levites. Quid me dicis bonum? nemo bonus, nisi solus Deus (c).

Jerichunt. Convertere Domine, & eripe animam meam, respice in me, quia unicus & pauper sum ego (d).

Sacerdos. Redimet te Deus de manu inimicorum tuorum (e).

S C E N A III.

Jerichuntinus.

NÉ discesseris a me, quoniam tribulatio proxima est, quoniam non est, qui adjuvet (f). Ecce non est auxilium mihi (g): longe factus est a me consolator (h): sustinui, qui simul mecum contristaretur, & non fuit, qui consolaretur, & non inveni (i). Omnes transcentes per viam plauserunt super me manibus, sibilaverunt & moverunt caput suum super filium Jerusalem (k). Factus est etiam Dominus velut inimicus, & præcipitavit Israel (l). Veruntamen iusta loquar ad te Domine (m), erravi sicut

G 3

cut

(a) Isai. 37. (b) Iudic. 4. (c) Luc. 18.
(d) Psalm. 24. (e) Mich. 3. (f) Psal. 21.
(g) Job 6. (h) Thren. 1. [i] Psalm. 68.
(k) Thren. 3. (l) Thren. 2. [m] Ier. 12.

cut ovis, quæ periit, erravi: justus es Domine, & rectum judicium tuum (a), justus es in omnibus, quæ fecisti mihi propter peccata mea, peccavi enim & inique egi, recedens a te deliqui in omnibus: præcepta tua non audivi, nec observavi (b), os tuum ad iracundiam provocavi (c); omnia ergo, quæ induxisti super me, in vero judicio fecisti, & tradidisti in manus inimicorum pessimorum (d). Vide Domine & considera, quem ita vindemiaveris (e), vide Domine afflictionem meam, vide & considera, quoniam factus sum vilis (f). Recordare Domine, quid acciderit nobis, intueri & respice opprobrium nostrum (g): recordare paupertatis, & transgressionis meæ, absynthii & fellis (h). Vide Domine quoniam tributor, subversum est cor meum in memetipso, quoniam amaritudine plenus sum, foris interfecit gladius, & domi mors similis est: vide Domine, & considera (i).

SCE-

[a] Psalm. 118. (b) Dan. 3. (c) Thren. 1.
 (d) Dan. 4. (e) Thren. 3. [f] Thren. 1.
 [g] Or. Jer. (h) Thren. 3. (i) Thren. 1.

S C E N A IV.

Jerichuntinus, Samaritanus, & Pandochius.

Samaritanus. Quid tu hic, aut quasi quis hic? (a)

Jerichunt. Ego ille quondam opulentus repente contritus sum (b).

Samarit. Quis te huc adduxit? quid hic agis? (c)

Jerichunt. Percussimus: fædus cum morte, & cum inferno fecimus pactum.

Samarit. Delebitur fædus cum morte, & pactum cum inferno non stabit (d).

Jerichunt. Factus est dolor meus perpetuus, & plaga mea desperabilis renuit curari (e); quæ est enim fortitudo mea, ut sustineam? nec fortitudo lapidum fortitudo mea, nec caro mea ænea est (f).

Samarit. Habebis spem in novissimo, & præstolatio tua non auferetur (g).

Pandochius. Ecce Salvator tuus (h).

Samarit. Noli timere, quia ego tecum.

G 4

[a] Isa. 22. [b] Job 5. [c] Judic. 18.
 [d] Isa. 28. [e] Jerem. 15. [f] Job. 6.
 [g] Prov. 23. [h] Isa. 22.

tum sum, ego Dominus salvator tuus (a). Montes commovebuntur, & colles contremiscent, misericordia autem mea non recedet a te (b). Non obliviscar tui, ecce in manibus meis descripsi te (c).

Jerichunt. Tibi derelictus est pauper, orphano tu eris adjutor (d).

Samarit. Quid vis ut faciam tibi? (e) visne sanus fieri.

Jerichunt. Hominem non habeo (f).

Samarit. Non est abbreviata manus Domini, ut salvare nequeat (g). Crede Deo, & recuperabit te (h).

Jerichunt. Domine, si vis, potes mundare (i).

Samarit. Si potes credere, omnia possibilis sunt credenti.

Jerichunt. Credo Domine, sed adjiva incredulitatem meam (k). Veni Domine, dic animæ meæ: salus tua ego sum (l).

Samarit. Ecce ego venio cito, & merces mea mecum est (m): non ego autem, sed gratia Dei mecum (n).

Jerichunt. Sana me Domine, & sanabor, salvum me fac, & salvus ero (o): tantum.

[a] Isa. 3. [b] Isa. 54. [c] Isa. 49.
[d] Psalm. 9. (e) Luc. 18. (f) Ioan. 15.
(g) Isa. 59. (h) Eccl. 2. (i) Mar. 9.
(k) ibid. (l) Psalm. 34. [m] Apoc. 22.
[n] 1. Cor. 15. [o] Ier. 17.

tantum dic verbo, & sanabitur anima mea (a).

Samarit. Convertere ad me: nunquid resina non est in Galaad, aut medicus non est ibi? quare non est obducta cicatrix populi mei? (b) Vulnus, livor, & plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, nec fota oleo (c). Obducam cicatricem tibi, & a vulneribus tuis sanabo te (d). *Infuso vino, & oleo curat & ligat vulnera.*

Pardochius. Bona res est, quam vis facere (e). *detectis vulneribus nauseant capit.* Homo putredo, & filius hominis vermis (f). Quis potest facere mundum de immundo conceptuæ semine? nonne tu, qui solus es? (g) immunditia execrabilis! (h).

Samarit. Nihil horum vereor, nec facio animam meam preciosorem quam me [i]. Quid est autem, quod in terra inimicorum es? inveterasti in terra aliena, coinquinatus es cum mortuis, deputatus es cum descendentibus in infernum [k].

G 5

Ieri-

(a) Luc. 5. (b) Ier. 8. (c) Isa. 1.
(d) Isa. 30. (e) Deus. 1. (f) Job. 15.
(g) Job. 14. (h) Ezech. 24. (i) Act. 2.
(k) Bar. 3.

Jerichunt. Dereliqui fontem sapientiae (a), & incidi in latrones, [b] qui foderunt manus meas & pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea, dividerunt sibi vestimenta, & super vestem meam miserunt sortem (c).

Samarit. Nunquid servus est Israel, aut vernaculus? quare ergo datus est in prædam? [d]

Pandochius. Filii Sion incliti & amicti auro primo, candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores. [e] dati sunt in prædam [f]: erraverunt in solitudine, in inaquoso, viam civitatis habitaculi non invenerunt [g].

Samarit. Populum meum exactores sui spoliarunt [h]: nudaverunt eum tunica talari & polymita [i]: inimici ejus locupletati sunt [k], & acciperunt spolia [l].

Pandoch. Pro eo, quod fecerint Palestini vindictam, interficientes & implentes inimicitiam veterem, propterea ecce & ego extendam manum meam super Palestinos, & interficiam interfectores (m).

Sama-

(a) Bar. 3. (b) Luc. 10. [c] Psalm. 21.
 (d) Jerem. 2. (e) Thren. 4. [f] Judith. 5.
 [g] Psalm. 106. [h] Isa. 3. (i) Gen. 37.
 [k] Thren. 1. [l] 1. Mach. 17. [m] Ezech. 25.

Samarit. Mea est ultio, & ego retribuam in tempore (a), mihi vindicta, dicit Dominus (b). Expergiscimini, qui habitatis in pulvere (c): confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate [d]. Ego feram, ego portabo, ego salvabo (e). *Samaritanus Jerichuntinum infirmum suis humeris impositum in domum Pandochii transfert.*

Pandochius. Benedictus, qui misertus est tui (f). ut adimpleretur quod dictum est per Isaiam prophetam dicentem: ipse infirmitates nostras accepit, & ægrotationes nostras portavit (g): vere languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit (h).

REFLEXIO ANIMI IN

PUNCTUM II.

Homo, qui descendit in Jericho, est Adam, Jerusalem Paradisus, Jericho Mundus, Latrones contrariæ Fortitudines: per Sacerdotem intelligitur Lex, per Levitam Prophetæ, per Samaritanum Christus, per Pandochium Ecclesia (i). Totum genus humanum est.

G. 6

(a) Deuter. 32. (b) Rom. 12. (c) Isa. 6.
 (d) Isa. 35. (e) Isa. 46. (f) Ruth. 1.
 (g) Matth. 8. (h) Isa. 53. [i] Origenes in cap. 10. Lucae homil. 24.

est ille homo, qui jacebat in via semivivus, a latronibus relictus, quem contempnit transiens Sacerdos & Levites, & accessit ad eum curandum transiens Samaritanus, in quo se voluit intelligi Dominus noster Jesus Christus (a). Christus Samaritanus descendit de Cælo, videns semivivum, quem nemo poterat ante curare, factus passionis nostræ compassionis finitimus, contigit vulnera austeriore præcepto, fovet remissione peccati [b]. Sanabuntur etiam omnes languores tui, tantum tu curari te sine, manus ejus ne repellas, novit quid agat Medicus: non tantum deleteris cum fovet, sed etiam toleres, cum secat. Tolera medicinalem dolorem, futuram cogita sanitatem. Ferto ergo manus ejus o anima, quæ benedicis eum, non obliviscens omnes retributiones ejus, sanat enim omnes languores tuos (c).

F U N T

(a) *August. de V. D. serm. 37.* (b) *Ambros. in cap. 10. Luc.* (c) *August. in Psalm. 102.*

PUNCTUM III.

S C E N A I.

Samaritanus.

Hæc dicit Dominus Deus Jerusalem: aqua non es lota in salutem, nec sale salita: non pepercit super te oculus, ut faceret tibi unum de his, misertus tui: sed projecta es super faciem terræ in abjectione animæ tuæ. Transiens autem ego vidi te conculcari in sanguine tuo, & dixi tibi: vive, dixi inquam tibi, in sanguine tuo vive. Eras nuda & confusione plena, transivi, & vidi te, & ecce tempus tuum tempus amantium: expandi amictum meum super te, & operui ignominiam tuam: juravi tibi, & ingressus sum pactum tecum, ait Dominus Deus, & facta es mihi (a). Nunc ergo ecce confurge, confurge, induere fortitudine tua Sion, exurge Jerusalem (b).

G 7 SCE

[a] *Ezech. 36.* (b) *Isa. 51.*

S C E N A II.

Samaritanus, & Pandochius.

Samaritanus. **E**uge serve bone & fidelis (a). Audite legem meam, inclinate aurem in verba oris mei. Homo quidam descendebat ab Jerusalem in Jericho, & incidit in latrones, qui etiam despoliaverunt eum, & plagis impositis abierunt semivivo relicto (b), secundum quod ipsemet vidisti (c) virum dolorum, despectum, quasi leprosum. & scientem infirmitatem (d). A planta pedis usque ad verticem capitis non est sanitas (e). Ego misericordia motus, & tactus dolore cordis intrinsecus [f] appropians alligavi vulnera ejus, infundens oleum & vinum, & imponens in jumentum duxi in stabulum, & curam illius egi [g] conturbata sunt viscera mea super eum [h], ego veniam, & curabo (i), miserens miserebor. Ipse autem non sic arbitrabitur, & cor ejus non sic existimabit [k]: non credet, quod reverti possit.

(a) *Matth. 25.* (b) *Luc. 10.* (c) *Dan. 2.*
(d) *Isa. 53.* (e) *Isa. 1.* (f) *Gen. 6.*
(g) *Luc. 10.* (h) *Jer. 38.* (i) *Mat. 2.*
(k) *Isa. 10.*

Punctum III. Scena II. 179
possit de tenebris ad lucem (a). Nunc igitur ecce duos denarios dedi tibi, ac curam illius habe, & quodcumque supererogaveris, ego reddam tibi (b).

Pandochius. Sicut jussisti Domine mi servo tuo, sic faciam (c).

Samarit. Quod egressum est de labiis tuis, observabis & facies, sicut promissisti (d).

S C E N A III.

Samaritanus, Jerichuntinus, & Pandochius.

Pandochius. **E**cce, quem amas, infirmatur (e).

Samaritanus. Quis infirmatur ex vobis, & ego non infirmor: quis scandalizatur, & ego non uror? (f) infirmitas tamen hæc non est ad mortem (g) ad infirmum: Ne dederis somnum oculis tuis, nec dormirent palpebræ tuæ.

Pandoch. Usquequo miser dormies, quando consurges? [h].

Samaritanus Jerichuntinum excitat.
Surge, qui dormis, & exurge a motuis. (i).

Jerichuntinus

(a) *Iob. 5.* (b) *Luc. 10.* (c) *2. Reg. 2.*
(d) *Deut. 23.* (e) *Isa. 11.* (f) *2. Cor. 11.*
(g) *Joan. 11.* (h) *Prov. 6.* (i) *Eph. 6.*

Jerichuntinus. Evigilavi, quasi qui colligit acinos post vindemiatores (a).
Pandoch. Ecce homo, qui sanat omnes infirmitates tuas, qui redimit de interitu vitam tuam (b), sanat omnem languorem, & omnem infirmitatem in populo (c).

Jerichuntinus. Video homines velut arbores ambulantes [d].

Samarit. Insanisti? usquequo loqueris talia? (e) more infantium insensatorum? [f].

Jerichunt. Cogitationes meae dissipatae sunt, torquentes cor meum (g).

Pandoch. Daemonium habet, & insanit (h).

Jerichunt. Non insanio: cor meum dereliquit me. O Domine libera animam meam [i].

Samarit. Spiritus Domini super me, ut mederer contritis corde, ut darem eis coronam pro cinere, oleum gaudii pro luctu, pallium laudis pro spiritu mceroris [k].

Pandoch. Noli negligere gratiam, quae data est tibi (l); apparuit enim gratia Salvatoris, qui restituet te in gradum pristinum [m].

Jerichunt.

[a] Dan. 4. [b] Psal. 102. (c) Mat. 4. [d] Mat. 8.
 (e) Job 8. [f] Sap. 12. [g] Ps. 39. [h] Isa. 10.
 [i] Ps. 39. [k] Isa. 61. (l) 1. Tim. 4. (m) Eccli. 12.

Jerichunt. Miserere mei fili David [a]: miserere mei Domine, quoniam infirmus sum, sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea (b).

Samarit. Patientiam habe, patientia necessaria est (c); nam virtus in infirmitate perficitur (d).

Jerichunt. Defecit anima mea in salutare tuum, defecerunt oculi mei in eloquium tuum, quando consolaberis me (e).

Samarit. Noli esse pusillanimis in animo tuo (f), auferetur iniquitas tua, & peccatum tuum mandabitur [g]. Nunquid non ipse ego pater tuus? (h)

Jerichunt. Domine non sum dignus vocari filius tuus (i).

Pandoch. Non confundaris confiteri peccata tua [k], omnem languorem, & omnem infirmitatem [l].

Jerichunt. Angustiae sunt mihi undique (m). Quam horrendum est incidere in manus Dei viventis! (n)

Samarit. Da gloriam Domino Deo Israel, confitere, atque indica mihi, ne abscondas (o) gravissima vulnera tua.

Jerichunt.

[a] Mat. 15. [b] Psal. 6. [c] Hebr. 10.
 [d] 2. Cor. 12. [e] Psal. 118. (f) Eccli. 7.
 [g] Isa. 6. (h) Dent. 32. (i) Luc. 15.
 (k) Eccli. 4. (l) Mith. 9. [m] Dan. 13.
 (n) Hebr. 10. (o) Ios. 7.

Jerichunt. Ex omni parte me angustiae premunt [a]. O beati, quorum tecta sunt peccata [b].

Samarit. Dominus illuminabit abscondita tenebrarum (c).

Jerichunt. Deus tu scis insipientiam meam, & delicta mea a te non sunt abscondita (d). Deus meus, confundor & erubescio levare faciem meam ad te, quoniam iniquitates nostrae supercaput nostrum, & delicta nostra creverunt usque ad Caelum [e]. Multiplicatae sunt iniquitates meae, Domine, multiplicatae sunt, & non sum dignus intruere altitudinem Caeli praeter multitudinem iniquitatum mearum [f].

Pandoch. Cui comparabo te, vel cui assimilabo te, fili Jerusalem, cui exequabo te, fili Sion? magna est velut mare contritio tua [g].

Jerichunt. Putruerunt & corruptae sunt cicatrices meae a facie insipientiae meae, afflictus sum & humiliatus sum nimis [h].

Samarit. Quomodo mutatus est color optimus? denigrata est super carbones facies, & adhæsit cutis ossibus [i].

Jerichunt.

(a) 1. Par. 21. (b) Psal. 31. (c) 1. Cor. 4. [d] Psal. 68. [e] Eccl. 9. [f] Or. Man. (g) Thren. 2. (h) Psal. 37. [i] Thren. 4.

Jerichunt. Averte faciem tuam a peccatis meis, & omnes iniquitates meas dele [a].

Samarit. Ego sum, ego sum ipse, qui deleo iniquitates tuas [b].

Jerichunt. Cor mundum crea in me Deus. (c).

Samarit. Confide fili, mundabo cor tuum (d). Aqua, quam dabo, fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam [e]. *Infirmum aqua mundat, & maculas abstergit.* Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Caelorum (f).

Jerichunt. Hauriemus aquas cum gaudio de fontibus Salvatoris (g). At si lotus fuero quasi aquis nivis, & fuerint quasi mundissimae manus meae, abominabuntur me vestimenta mea [h]. Operuit confusio faciem meam (i), tota die verecundia mea contra me est (k).

Samarit. Purpura indueris, & torquem auream habebis in collo (l), ornamento circumdaberis quasi sponsa (m).

Jerichunt. Domine, dic ut sedeam in regno Patris tui.

Samarit. Potestne bibere calicem quem ego bibiturus sum?

Jerichunt.

(a) Psal. 50. (b) Isa. 43. (c) Psal. 50. (d) Ezrah. 16. (e) Jerem. 4. (f) Ioan. 3. (g) Isa. 12. (h) Job. 9. (i) Psal. 60. [k] Psal. 13. [l] Dan. 5. [m] Job 40.

Jerichunt. Possum.

Samaritanus porrigens poculum. Bibe vinum, quod miscui tibi (a): cum suavitate bibes illud (b), & sanitas tua citius orietur (c).

Jerichunt. Botrus Cypri dilectus meus mihi (d).

Samarit. Calix meus inebrians quam præclarus est! (e).

Jerich. Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Domine! (f)

Samaritanus infirmum ungens oleo. Oleo sancto meo unxi te (g).

Jerichunt. Trahe me post te, curremus in odorem unguentorum tuorum (h).

Samarit. Ecce sanavi te: surge, tolle grabatum tuum, & ambula (i). Ambula coram me, & esto perfectus (k) ad Pandochium. Cito proferte stolam primam, induite illum, & date annulum in manum, & calceamenta in pedes ejus (l): debet indui vestibus regiis, & accipere regium diadema super caput suum (m) ad Jerichuntinum. Circumda tibi decorem, & in sublime erigere, esto gloriosus, & speciosus induere

(a) Prov. 8. (b) Eccli 9. (c) Isa. 58.
(d) Cant. 1. (e) Psal. 24. (f) Psal. 30.
(g) Psal. 88. (h) Cant. 1. (i) Ionn. 5.
(k) Gen. 15. (l) Luce. 15. (m) Esth. 6.

duere vestibus (a). Confurge, confurge, induere fortitudine tua Sion, induere vestimentis gloriæ tuæ, induere vestibus his (b).

S C E N A IV.

Samaritanus solus.

Hoc dicit Dominus exercituum Deus Israel (c). Popule meus, iram quidem Domini mereris (d), fervire me fecisti in peccatis tuis, præbui mihi laborem in iniquitatibus tuis (e); sed pepercit tibi oculus meus (f). Lavi te aqua, emundavi sanguinem tuum, & unxi te oleo (g). Delevi ut nubem iniquitates tuas, & quasi nebulam peccata tua (h). Redemi te, & vocavi te nomine tuo, meus es tu (i). Redemi te de manu inimicorum tuorum (k). Honorabilis factus es in oculis meis, & gloriosus, ego dilexi te (l), in charitate perpetua dilexi te (m).

SCE-

(a) Job 40. [b] Isa. 52. [c] Ier. 2.
[d] 2. Par. 19. [e] Isa. 43. (f) 2. Re. 24.
(g) Eze. 16. (h) Isa. 44. (i) 1. Reg. 24.
(k) If. 4. (l) If. 3. (m) Ier. 31.

S C E N A V.

Samaritanus, & Jerichuntinus.

Jerichunt. **Q**uam magna misericordia Domini, & propitiatio illius converentibus ad se! (a) Justitia indutus sum, & vestivi me sicut vestimento & diademate (b). Gaudens gaudebo in Domino, quia induit me vestimento salutis, & indumentum justitiæ circumdedit me, quasi sponsus decoratum corona, & quasi sponsus ornatum monilibus suis (c). Diligam te Domine fortitudo mea, Dominus firmamentum & refugium meum, & liberator meus (d). Dominator Domine Deus, misericors & clemens, qui auferis iniquitatem (e), non recedam ab innocentia mea (f), donec superest halitus in me (g).

Samarit. Quid ultra tibi facere debui, & non feci? (h) Vestivi te discoloribus, & calceavi te janthino, cinxi te bysso, & indui te subtilibus, ornavi te ornamento, dedi armillas in manibus tuis, & torquem circa collum tuum: ornatus es auro & argento, vestitus.

(a) *Eccli* 17. (b) *Iob* 29. [c] *Isa.* 61.
(d) *Psal.* 17. [e] *Exod.* 34. [f] *Iob* 9.
[g] *Iob* 21. [h] *Is.* 5. [i] *Exo.* 16.

stitus es bysso & polymito, decorus factus es vehementer nimis (a).

Jerichunt. Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? (a) Confitebor tibi, Domine Rex, & colaudabo te salvatorem meum, quoniam adjutor & protector factus es mihi, liberaisti corpus meum a perditione, liberaisti me de portis tribulationum, quæ circumdederunt me: vita mea appropinquans erat in inferno deorum, circumdederunt me undique, respiciens eram ad adjutorium hominum, & non erat, qui adjuvaret. Invocaui Dominum patrem Domini mei, & eripuisti me de tempore iniquo. propterea confitebor, & laudem dicam tibi, benedicam nomini Domini (b).

Samarit. Ecce sanus factus es, vade, & jam amplius noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat (c).

Refle.

(a) *Psal.* 115. (b) *Eccli* [c] *Ioan.* 5.

Reflexio animi in Punctum III.

A Grotat humanum genus non morbis corporis, sed peccatis (a). Multas infirmitates habet anima nostra, quot peccata, tot infirmitates (b). Febris enim nostra avaritia est, febris nostra libido est, febris nostra luxuria est, febris nostra ambitio est, febris nostra iracundia est (c). Vulnera peccatorum, quæ infirmus detegat, nemo curare potest, nisi medicus ille, qui est omnipotens, succurrat, qui sicut medetur sine precio, ita salutem restituit verbo (d): qui est verbum Dei, ægris suis non herbarum succis, sed verborum sacramentis medicinam conquirat (e). Quisquis ergo es Christiane, ama Christum, qui te a prædonibus liberavit, dilige Dominum, qui te prostratum erexit, dilige Dominum, qui te in Ecclesiæ stabulum invexit, qui te rectori stabulario commendavit, qui duos denarios, hoc est Legem & Evangelium, in eruditionem tuam erogari præcepit (f).

Pro-

(a) August. de V. D. (b) Hieron. in ps. 62.
(c) Ambr. l. 4. in c. 3. Luc. (d) Greg. in c. 10. Luc.
(e) Orig. hom. 1. in Lev. (f) Chrysost. in Luc.

Angelus, & Proteus.

Angel. **H**æc in proverbis locutus sum vobis, venit hora, cum jam non in proverbis loquar, sed palam (a). Hæc dicit Dominus Deus, sufficient vobis omnia scelera vestra, domus Israel (b). Nolite fratres, nolite facere malum (c), nolite peccare amplius (d), nolite rebelles esse contra Dominum (e). Induite novum hominem, qui secundum Deum creatus est in justitia, & sanctitate veritatis (f). Sicut fuit sensus vester, ut erraretis a Deo, decies tantum iterum convertentes requiretis eum (g): sicut exhibuistis membra vestra servire injustitiæ ad iniquitatem, ita nunc exhibeatis servire justitiæ in sanctificationem (h).

Prot. Quid ergo dicemus ad hæc? (i) Sicut portavimus imaginem Adæ terreni, ita portemus & cælestis (k): abjiciamus opera tenebrarum, & induamur arma lucis (l): ambulemus in

no.

(a) Ezech. 44. (b) Judic. 29. (c) Eph. 4.
(d) Num. 14. (e) Eph. 4. (f) Bar. 4.
(g) Rom. 6. (h) Rom. 8. (i) 1. Cor. 15.
(k) Rom. 13. (l) Rom. 6.

170 *Punctum III. Scena V.*
novitate vitæ (a), induamur Domi-
num Jesum Christum (b). Ego autem
ad Dominum aspiciam, audiet me Deus
meus, confurgam, cum sedero in tene-
bris: Dominus lux mea (c), Dominus
illuminatio mea & salus mea (d), Do-
minus meus & Deus meus (e). Quid
mihi est in Cælo, & a te quid volui
super terram? (f)

Affectus, & Colloquium.

Deus cordis mei, & pars mea Deus
in æternum! (g) Quis ergo nos
separabit a charitate Christi? tribulatio,
an angustia, an fames, an nuditas, an
periculum, an persecutio, an gladius?
Certus sum, quia neque mors, neque
vita, neque instantia, neque futura, ne-
que altitudo, neque profundum, neque
creatura aliqua poterit nos separare a
charitate Dei, quæ est in Christo Je-
su Domino nostro (h).

Angeli. Confirma hoc Deus, quod
operatus es in nobis (i).

Propheta. Paratum cor meum, Deus,
paratum cor meum (k). Fiat, fiat.

Altera Tercei Quidam.

[a] Rom. 5. [b] Rom. 13. [c] Mich. 7.
[d] Psalm. 26. [e] Ioan. 20. [f] Ps. 72.
[g] ibidem [h] Roman. 8. [i] Psalm. 67.
[k] Psalm. 56.

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padoa.

AVendo veduto per la Fede di Re-
visione, ed Approbazione del P.
Fra Paolo Tommaso Manuelli Inquisitor
General del Santo Officio di Venezia
nel Libro intitolato *Sacra Meditationes*
quas per plures Tragedias nunc in pu-
blicam lucem dedit Josephus Reschius MS.
non v'esser cos' alcuna contro la Santa
Fede Cattolica, e parimente per Attesta-
to del Segretario Nostro; niente contro
Principi, e buoni costumi, concediamo
Licenza a Lorenzo Baseggio Stampa-
tor di Venezia che possi esser stampato,
osservando gli ordini in materia di Stam-
pe, e presentando le solite copie alle
Pubbliche Librerie di Venezia, e di
Padoa.

Dat. li 23. Marzo 1731.

(f. Alvise Mocenigo Kav. Proc. Ref.
(Zuane Querini Proc. Ref.

Registrato in Libro a Carte 2. al
Num. 23.

Michiel Angelo Marino Seg.